

Někdy na jaře jsem zvedla neznámý telefon, a tak jsem se seznámila s paní Janou Reinerovou. Řekla mi, že ji neobyčejně zaujal náš projekt v Arandu.

A to tak, že dokument Za oponou velehor, který o něm pojednává, zhlédla třikrát. To mě opravdu uzemnilo, i když to ještě zdaleka nebylo všechno. Paní Jana mi také řekla, že by nás ráda podpořila, ale peníze nemá, a tak by nám věnovala svoje litografie, které bychom mohli v nějaké aukci prodat a peníze použít pro naše pacienty v Arandu.

O litografiích jsem do té doby věděla jen to, že je to velice náročná forma grafiky, která se složitě tiskne z originálu vyrytém do speciální kamenné desky, a to postupně několika barvami, takže její tvůrce musí být nejen dobrý výtvarník, ale musí úzce spolupracovat se šikovným tiskařem a vedle obrovské představivosti musí disponovat výrazným technickým nadáním.

Bylo mi trapné, že jsem o Janě Reinerové nic nevěděla, a tak jsem se na internetu snažila doplnit tuto moji mezeru ve vzdělání. Také jsme spolu pokračovaly v našich telefonních hovorech, a tak jsem postupně zjišťovala, že patříme ke stejné generaci a máme velmi podobné vnímání světa navzdory tomu, že ona patří do elity českého výtvarného umění a já jsem se živila pro mnohé lidi veskrze nepoetickou matematikou. Že Jana vystudovala sochařství a po sovětské invazi emigrovala na západ jen v tom, co měla na sobě, že se po sametové revoluci vrátila a ještě donedávna žila s maminkou na chalupě v jižních Čechách, kde svoji zahradu doslova přenechala králíkům, kteří tam směli neomezeně norovat a zcela se v několika generacích vrátili k původnímu divokému způsobu života. Paní Jana je veskrze originální a svébytná, vnitřně svobodná a řečeno horolezeckým žargonem je prostě obrovská ranařka.

V mém věku již člověku přátelé spíše ubývají, a tak považuji naše seznámení za velký dar. Jednak proto jaká Jana Reinerová je, ale stejně tak pro její úžasné umění, do kterého jsem mohla také nahlédnout, a které mě okouzlo, „protože své živoucí a mluvící motivy Jana Reinerová rozvedla v dobře zvučící barevné melodie, protože je všechny zahrála na struně napjaté mezi naivitou a jemným vkusem, mezi okouzlením a tichým rozmyslem, vyzbrojena schopností se svěřovat jen s pravdou poznanou vlastním srdcem“ jak píše Jaromír Neumann ve své recenzi z roku 1977. Vypůjčila jsem si tento citát, protože nikdo by to nemohl vyslovit lépe.

P.S. Recenzi si můžete přečíst celou, najdete-li chvíli. Stojí za to.

[Recenze Jaromíra Neumanna \(pdf\)](#)

Grafiky Jany Reinerové si můžete prohlédnout a zakoupit v našem [e-shopu](#). Zakoupením grafiky podpoříte provoz Czech Hospital. 100 % z ceny každého zakoupeného produktu je považováno za dar. Na tuto částku vám na vyžádání vystavíme potvrzení o daru pro daňové účely.

Prosinec 2025 Dina Štěrbová